

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 21 lutego 1924 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 lipca 1923 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.

Na mocy ustawy z dn. 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 25, poz. 154) w brzmieniu nadanem jej ustawą z dn. 23 czerwca 1923 r. zmieniającą niektóre przepisy ustawy z dn. 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 62 poz. 459) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragrafy 28, 29 i 30 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 lipca 1923 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi, oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. № 74, poz. 582) otrzymują brzmienie następujące:

„§ 28. Rachunki w markach polskich, prowadzone przez osoby fizyczne i prawne, mające miejsce zamieszkania względnie siedzibę zagranicą, noszą nazwę rachunków zagranicznych. Rachunki powyższe mogą być otwierane tylko w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej lub w bankach dewizowych”.

„§ 29. Obroty na rachunkach zagranicznych, wymienionych w poprzednim paragrafie, winny się odbywać zgodnie z następującymi przepisami:

a) wpłaty osób fizycznych i prawnych, zamieszkałych, względnie mających siedzibę w kraju, mogą być przyjmowane tylko w wypadkach, przewidzianych w §§ 6—9;

b) wpłaty osób fizycznych i prawnych, zamieszkałych, względnie mających siedzibę zagranicą oraz wszelkie przelewy z innych rachunków zagranicznych dozwolone są bez ograniczeń;

c) wypłaty w granicach znajdującego się na rachunku pokrycia dozwolone są bez ograniczeń”.

„§ 30. Uznanie rachunku zagranicznego (§ 28) i wogóle oddanie zagranicą wypłaty na Polskę w każdej formie wzamian za postawienie do dyspozycji bankowi dewizowemu waluty zagranicznej (sprzedaż marki polskiej zagranicą) jest dozwolone.

Minister Skarbu może zawiesić powyższe uprawnienie czasowo, względnie do odwołania, odnośnie do poszczególnych lub wszystkich banków dewizowych, względnie uzależnić je od zachowywania pewnych form i warunków”.

§ 2. Paragrafy 31, 32 i 33 rozporządzenia z dnia 27 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 74 poz. 582) zostają uchylone.